

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/147/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519200895
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2519200895.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľuboslava Vanková a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Magdaléna Krajčovičová, v právnej veci žalobkyne: U. F., narodená XX.X.XXXX, bytom P. U. XXXX/XX, U., zastúpená splnomocnencom: WEBBER LEGAL, s.r.o., IČO 50 680 552, so sídlom Na rozhliadke 2, Bratislava - mestská časť Nové Mesto, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., IČO 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, o zaplatenie 6.758,51 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany č. k. 18Csp/46/2019-33 zo dňa 12.6.2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa výkonu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k motorovému vozidlu továrenská značka, model, typ: Hyundai Terracan Diesel 2.9 CRDi Dynamic 4x4, zriadeného v prospech žalovaného na základe Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č.: SUA13/001976 a znášať žalobkyňou užívanie motorového vozidla továrenská značka, model, typ: Hyundai Terracan Diesel 2.9 CRDi Dynamic 4x4, a to všetko do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Napadnuté uznesenie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. c), d), § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, 2, 3, § 331 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že žalovaný je vo vzťahu k žalobkyňi veriteľom z úverovej zmluvy zo dňa 19.4.2013, ktorá bola zabezpečená zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva k predmetu financovania, a to k motorovému vozidlu Hyundai Terracan Diesel 2.9 CRDi Dynamic 4x4. Žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyslovuje pochybnosti o platnosti úverovej zmluvy, zároveň tvrdí, že úverová zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a súčasne vyhodnocuje poskytnutý úver ako bezúročný a bez poplatkov. Z obsahu návrhu a predložených dôkazov je zrejmé, že v dôsledku tohto presvedčenia žalobkyne, žalobkyňa prestala uhrádzať žalovanému ako veriteľovi dohodnuté splátky podľa splátkového kalendára, v dôsledku čoho žalovaný zaslal žalobkyňi poslednú výzvu pred zahájením vymáhania celého úveru a upozornil žalobkyňu na možnosť požadovania odovzdania predmetného motorového vozidla. Žalobkyňa v návrhu žiadala nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého potrebu videla v tom, že je potrebné upraviť práva a povinnosti strán sporu, keďže sa jej žalovaný vyhráža odobratím motorového vozidla a má obavu z toho, že žalovaný pristúpi k realizácii zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva napriek tomu, že predmetná zmluva je spotrebiteľská a úver je zo zákona bezúročný a žalobkyňa už zaplatila viac, než titulom úveru dostala.

4. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že v danej veci nebezpečenstvo bezprostredne hrozíacej ujmy právam a záujmom žalobkyne nezistil. Predovšetkým považoval za potrebné uviesť, že nároky žalobkyne vyplývajú zo zmluvného vzťahu, a to z úverovej zmluvy zo dňa 19.4.2013, podľa ktorej žalovaný v postavení veriteľa poskytol žalobkyni v postavení dlžníka úver vo výške 6.495,86 eur s dohodnutým úrokom vo výške 25,579655 % ročne za podmienok dohodnutých v zmluve, pričom žalobkyňa sa poskytnutý úver zaviazala zaplatiť v 84 mesačných splátkach po 166,56 eur. Rovnakého dňa zmluvné strany zároveň uzavreli zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, slúžiaceho na zabezpečenie pohľadávky veriteľa, ktorej uzavretie zákon v tom čase nezakazoval (nepripustnosť tohto spôsobu zabezpečenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy bol v čase jej uzavretia vylúčený výhradne pri nehnuteľnostiach). Je tak zrejmé, že žalobkyňa uzavrela úverovú zmluvu dňa 19.4.2013 za vopred dohodnutých podmienok, ktoré podpisom zmluvy akceptovala. Presvedčenie žalobkyne, že úverová zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a je bezúročná a bez poplatkov, zrejme viedlo žalobkyňu k tomu, že prestala dohodnuté splátky žalovanému platiť, čím nastali podmienky pre možnosť veriteľa pristúpiť k výkonu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok. Možno tak konštatovať, že žalobkyňa sama svojím konaním spôsobila to, že ohrozila svoje vlastníctvo k predmetnému motorovému vozidlu tým, že nedodrжала zmluvné podmienky dohodnuté medzi zmluvnými stranami. Nemožno potom podľa názoru súdu poskytnúť takémuto spotrebiteľovi súdnu ochranu vo forme nariadenia neodkladného opatrenia spočívajúceho v zákaze uplatniť práva z nedodržania zmluvných podmienok, nakoľko takáto ochrana by mohla viesť k tomu, že spotrebiteľia by si s poukazom na ich vnútorné presvedčenie o akejkoľvek neprijateľnosti zmluvných podmienok prestávali plniť svoje zmluvné povinnosti a následne sa vyhýbali ich dôsledkom v presvedčení, že súd im poskytne súdnu ochranu. Konanie žalobkyne, ktorá z vlastného uváženia prestala dobrovoľne splácať poskytnutý úver a tak plniť svoje zmluvné povinnosti, ku ktorým sa zaviazala, nemožno akceptovať, a to ani v prípade, ak by zmluva o úvere bola bezúročná a bez poplatkov, nakoľko na ochranu svojich práv má žalobkyňa iné možnosti súdnej ochrany, keď napokon sa vo veci samej domáha vydania bezdôvodného obohatenia. Neplnenie si zmluvných povinností žalobkyňou nemožno pokryť súdnou ochranou v podobe nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia. Žalobkyňa pritom už takmer celý úver splátila. Pokiaľ žalobkyňa nechcela ohroziť svoje vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu, mala pokračovať v splátkach podľa dohodnutého splátkového kalendára a (až následne) domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia žalobou na súde, kde by súd ako predbežnú otázku skúmal aj neprijateľnosť dohodnutých zmluvných podmienok a dodržanie obligatórnych náležitostí zmluvy a s tým spojenú prípadnú bezúročnosť a bezpoplatkovosť. Nemožno mať za to, že by nariadením neodkladného opatrenia žalovanému nevznikla žiadna ujma, pretože by sa mu len dočasne znemožnilo pristúpiť k výkonu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva, kým sa vo veci samej nevyrieši otázka, či bol záväzok žalobkyne voči žalovanému už splnený alebo nie a či je prípustné začatie výkonu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva na podklade uzatvorenej zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku. V odvolaní uviedla, že súd prvej inštancie svojím konaním odopiera ústavné právo žalobkyne na súdnu ochranu a absolútne žiadnym spôsobom neberie do úvahy skutkové okolnosti prejednávaného prípadu a nerobí si predbežný názor o tom, či je nárok žalobkyne vôbec dôvodný alebo zjavne nie, absolútne žiadnym spôsobom neberie do úvahy tú skutočnosť, že právny vzťah medzi sporovými stranami je sporom spotrebiteľským. V prvom rade považovala za nutné súdu prvej inštancie dôrazne vytknúť tú skutočnosť, že len paušalizuje určité konanie neurčitých osôb a tieto prenáša na tento konkrétny prípad, absolútne vôbec sa nevysporiadava s napádanou skutočnosťou, že zmluva je neplatná, resp. bezúročná a bez poplatkov. Samozrejme, že súd nemôže vysloviť právny záver vo veci samej v samotnom neodkladnom opatrení, ale sú to tie rozhodujúce okolnosti pre posúdenie veci, o ktorých si súd prvej inštancie mal urobiť predbežný názor a z týchto vychádzať, čo však súd prvej inštancie absolútne opomenul. Navyše žalobkyňa vzniesla skutkové tvrdenie, že žalovaný hrubo porušil svoju povinnosť konať s odbornou starostlivosťou, čím sa sp. úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Dôkazné bremeno o tom, ako žalovaný konal alebo nekonal s odbornou starostlivosťou, leží na žalovanom. Súd prvej inštancie vôbec neskúmal nekalosť podmienok a naopak akcentoval len to, že zmluva bola uzatvorená, tak spotrebiteľ mal túto plniť a ak sa rozhodol domáhať súdnej ochrany, tak to robí na vlastné riziko. Ide o absolútne nepochopenie problematiky spotrebiteľského práva a o podstatné odopretie práva na súdnu ochranu. Súd prvej inštancie automaticky bez ďalšieho pozeral

len na zmluvný záväzok žalobkyne voči žalovanému, a teda vyslovene poskytuje ochranu žalovanému, keďže neskúmal a neurobil si predbežný názor o tom, či vôbec skutočne má žalobkyňa záväzok voči žalovanému alebo či žalovaný má pohľadávku voči žalobkyni. Inými slovami, ak je zmluva v rozpore so zákonom a súd ma toto z uvedených skutočností aspoň za osvedčené, je zrejme, že žalovaný vôbec nebude mať nárok voči žalobkyni na ďalšie plnenia a súd prvej inštancie mal žalobkyni poskytnúť ochranu. Navyše bez ohľadu na vyššie uvedené údajný záväzok žalobkyne podľa zmluvy voči žalobcovi má byť 1.979,53 eur, hodnota motorového vozidla je však podstatne vyššia ako údajný zmluvný záväzok, čo súd prvej inštancie vôbec do úvahy nebral. Je tiež zrejme, že určitá ujma by žalovanému vzniknúť teoreticky mohla, avšak prakticky nie, keďže úverová zmluva má podstatné právne vady a žalobkyňa má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Za obsah zmluvy teda nesie zodpovednosť výlučne jej „tvorca“, ktorým je žalovaný. Je celkom jednoznačné, že žalovaný neponúkol finančné prostriedky žalobkyni za takýchto zmluvných podmienok náhodne, alebo nevedome. Je vylúčený náhodný obsah zmlúv zo strany žalovaného, žalovaný v súčasnosti je a v čase podpisu zmluvy bol profesionálna obchodná spoločnosť podnikajúca práve v oblasti spotrebiteľských úverov a ako jediná zmluvná strana tieto zmluvy vytvára. Ak žalobkyňa chcela získať sp. úver za ponúkaných podmienok, musela pristúpiť aj na zabezpečenie vo forme záložného práva. Žalobkyňa navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a vydal uznesenie, ktorým nariadi neodkladné opatrenie v znení požadovanom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie je vo výroku vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

7. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i argumenty žalobkyne predstreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.

8. Predovšetkým sa totiž žiada konštatovať, že odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia (čím treba rozumieť nutnosť stotožnenia sa s tými dôvodmi, pre ktoré bolo podľa súdu prvej inštancie treba návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť). Odôvodnenie napadnutého uznesenia totiž nevykazovalo žiadne logické, skutkové ani právne medzery, bolo preto i objektívne presvedčivým (ktorou presvedčivosťou tu samozrejme je nutné mať na mysli schopnosť presvedčiť kohokoľvek s výnimkou toho, kto má záujem na celkom inom výsledku konania) a odvolaciemu súdu poskytovalo možnosť sa i len obmedziť na konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku), pre nutnosť vyporiadania sa aspoň stručne aj s odvolacími námietkami a pre celkovú úplnosť sa však žiada aj tu doplniť nasledovné:

9. V zmysle § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. V zmysle § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. V zmysle § 325 ods. 2 písm. c), d) Civilného sporového poriadku neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami, niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

12. V zmysle § 328 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak súd nepostupoval podľa § 327 (teda neodmietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahujúci predpísané náležitosti alebo ako nezrozumiteľný alebo neurčitý), nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

13. V zmysle § 329 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

14. V zmysle § 329 ods. 2 Civilného sporového poriadku pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

15. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je upraviť bezodkladne pomery medzi stranami sporu alebo obava, že exekúcia bude ohrozená (pričom ich vzájomná kumulácia nie je vylúčená), a to jednak ešte pred rozhodnutím súdu vo veci samej v štádiu pred začatím konania a počas konania, ako aj po jeho skončení. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na včasné zabezpečenie neodkladnej úpravy nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bolo totožný s výrokom vo veci samej.

16. Už zo samotného terminologického a jazykového výkladu názvu tohto procesného inštitútu vyplýva jeho charakter a zásada „neodkladnosti“ takéhoto opatrenia. Vzhľadom na závažnosť právnych následkov, ktoré zákon s jeho nariadením spája a skutočnosť, že zasahuje podstatným spôsobom do práv druhého subjektu a obmedzuje ich, a to bez existencie samotného meritórneho rozhodnutia súdu, je nevyhnutné, aby súdy zodpovedne a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu zvažovali relevantnosť a nevyhnutnosť takéhoto zásahu do subjektívneho práva. Jeho nariadenie bude namieste len v prípadoch, kedy existujú konkrétne okolnosti preukazujúce neodkladnosť takejto úpravy, najmä vzhľadom na preukázanie nebezpečenstva reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy.

17. Zo skutkových okolností prípadu vyplýva, že strany uzavreli dňa 19.4.2013 Úverovú zmluvu č.: SUA 13/001976, Zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č.: SUA 13/001976, Dohodu o poskytnutí marketingovej akcie a žalobkyňa a AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. uzavreli kúpnu zmluvu. Podľa tvrdení žalobkyne táto kúpila od AAA AUTO a.s. motorové vozidlo Hyundai Terracan Diesel 2.9 CRDi Dynamic, ktorého kúpnu cenu financovala prostredníctvom úveru od žalovaného zabezpečeného zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva k motorovému vozidlu. Na súde prvej inštancie sa žalobkyňa žalobou vo veci samej domáha zaplatenia sumy 6.758,51 eur s príslušenstvom od žalovaného dôvodiac neplatnosťou úverovej zmluvy a bezúročnosťou a bezpoplakovosťou úveru. Spolu so žalobou si žalobkyňa podala na súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v prejednávanej veci, ktorý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie zamietol.

18. Z obsahu spisu v prejednávanej veci je zrejmé, že žalobkyňa odvodzuje svoju požiadavku na neodkladnú úpravu jednak z tvrdenej okolnosti, že úverová zmluva uzavretá medzi stranami je neplatná, resp. úver jej poskytnutý je bezúročný a bez poplatkov a žalovaný kontaktuje žalobkyňu a vyhráňa sa jej odobratím motorového vozidla v prípade, ak nedôjde k úhrade splatných splátok, ako i z okolnosti, že následkom konania žalovaného je vystavená obave, že žalovaný zrealizuje výkon zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva a speňaží motorové vozidlo.

19. Pri svojich úvahách, v rámci ktorých odvolací súd hodnotil dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vychádzal zo skutočnosti bez toho, aby prejudikoval rozhodnutie vo veci samej, že predmetom konania vo veci samej je žaloba o zaplatenie sumy 6.758,51 eur s príslušenstvom. Aby súd mohol vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, musí žalobkyňa aspoň osvedčiť

základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako i naliehavosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavu z ohrozenia exekúcie. V danom prípade by bolo predčasné tvrdiť, že nárok, ktorý si žalobkyňa uplatňuje vo veci samej, t. j. nárok na zaplatenie sumy 6.758,51 eur s príslušenstvom, dôvodiac, že úverovú zmluvu, ktorú žalobkyňa považuje za neplatnú, resp. úver je poskytnutý za bezúročný a bez poplatkov, uzavrela žalobkyňa v postavení spotrebiteľa, je očividne vylúčený. Na potvrdenie alebo vyvrátenie skutočnosti, že žalobkyňa má ako spotrebiteľ nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného, bude nevyhnutné vykonať dokazovanie a celú vec skutkovo i právne vyhodnotiť. Úspešnosť takejto požiadavky nie je v tomto štádiu konania dosiaľ očividne vylúčená. Odvolací súd je preto toho názoru, že predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to osvedčenie (dôvodnosti a trvania) nároku žalobkyne uplatňovaného žalobou, je daný.

20. Podľa odvolacieho súdu však nie je naplnený základný predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, ak by k nariadeniu neodkladného opatrenia nedošlo. Tu odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie (porovnaj odsek 23. preskúmaného uznesenia) poukazuje na fakt, že žalobkyňa v presvedčení o neplatnosti úverovej zmluvy, resp. o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, prestala platiť splátky úveru v dohodnutej mesačnej výške 166,56 eur, čo viedlo žalovaného k výzve adresovanej žalobkyňi na zaplatenie omeškaných splátok k úveru a k upozorneniu o splnení podmienok na okamžité splatenie celého úveru a k nožnej exekúcii jej majetku. Žalobkyňa v danej veci uzavrela vyššie uvedené zmluvy (kúpnu zmluvu, úverovú zmluvu, zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k vozidlu, dohodu o poskytnutí marketingovej akcie) za vopred dohodnutých podmienok, ktoré podmienky ich podpisom akceptovala a neplatením dohodnutých splátok úveru sa vystavila možnému riziku predčasného zosplatnenia úveru a možnému prístupiu k výkonu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva v zmysle dohodnutých podmienok. Odvolací súd sa plne stotožňuje s posúdením podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia súdom prvej inštancie (odsek 23., 24. preskúmaného uznesenia) a nemá k tomuto posúdeniu viac, čo dodať. Aj dôvody uvedené súdom prvej inštancie, pre ktoré považoval žalobkyňou požadované neodkladné opatrenie, za neodkladné opatrenie, ktoré by neprimeraným spôsobom zasiahlo do práv žalovaného, sú podľa názoru súdu prvej inštancie náležité. Postup, ktorý si v prejednávanej veci zvolila žalobkyňa (neplatenie splátok úveru), nemožno považovať za správny a poskytnúť mu tak súdnu ochranu. Nebolo osvedčené, že je dané nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy (nutnosť bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami), ani ohrozenie budúceho výkonu rozhodnutia, teda ani jedna zo základných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia splnená nebola, preto bolo dôvodným, aby bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia súdom prvej inštancie zamietnutý.

21. Ďalšie odvolacie argumenty žalobkyne odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú odvolaciu argumentáciu, nespôsobilú privodiť úspech odvolaniu, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

22. Odvolací súd, keďže podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia tak, ako žiadala žalobkyňa splnené neboli a súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia správne zamietol, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku vecne správne s použitím ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku potvrdil bez toho, že by sa zaoberal odvolacími argumentmi odvolateľky, ktoré sa vzťahujú už na posúdenia nároku vo veci samej.

23. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania bude rozhodnuté v rozhodnutí, ktorým sa bude končiť konanie vo veci samej (§ 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

24. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je dovolanie prípustné (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).